

Tüketicinin Korunması Mevzuatınca Sanayi Ürünlerinin Satışı Sırasında Düzenlenen (ve Belirli Parayı İhtiva Etmeyen) Garanti Belgeleri Damga Vergisine Tabi Mi?

Uyuşmazlık Konusu

4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun gereği 1995 yılından bu yana düzenlenmesi gereken ve tüketiciye yapılan sanayi ürünü satışının Kanunda belirlenen koşullarda garanti kapsamına alındığı duyuru ve hatırlatmasını içermekte olan ve belirli parayı içermeyen **Garanti Belgeleri**'nin Damga Vergisi Kanununa ekli (I) Sayılı Listede yer alan "**taahhütname**" kapsamında olup olmadığı, diğer ifade ile damga vergisine tabi olup olmadığı uyuşmazlığın konusunu oluşturmaktadır.

Gelir İdaresi Başkanlığı; "488 Sayılı Damga Vergisi Kanununun 1. Maddesinin Kanuna ekli (1) Sayılı Listede yer alan kâğıtların damga vergisine tabi olduğunun öngörüldüğünü, anılan listenin Akitlerle İlgili Kâğıtlar başlıklı bölümünün 1. Fıkrasının (b) bendinde belli parayı ihtiva etmeyen taahhütnamelerden maktu damga vergisi alınacağı belirlendiğini ve 4077 Sayılı Kanun gereği düzenlenen taahhütnamelerin anılan kapsamda düzenlenen kâğıtlardan olduğunu" savunuyor.

Mükellefler ise; "garanti belgesinin konusunun garanti yükümlülüğü olduğu, garanti yükümlülüğünün garanti belgesinden değil, 4077 sayılı Kanunun emredici hükümlerinden doğduğunu, Kanunun emredici hükümleri gereği düzenlenen garanti belgesinin Damga Vergisi Kanununun 1. Maddesinde yer alan "bir hususu ispat amacıyla" değil, Kanunda yer alan

yükümlülüklerinin tüketiciye hatırlatılması amacıyla, tüketicinin hukukunun korunması saikiyle düzenlendiği, bu yönüyle bir yükümlülük (taahhüt) doğuran bir kâğıt olmaktan ziyade Kanundan doğan bir yükümlülüğünün duyurulması, hatırlatılması maksadıyla düzenlendiği, garanti belgelerinde Kanundan kaynaklananın ötesinde bir taahhüt

yer almadığı, garanti belgesinde "taahhüt" kelimesinin geçmesinin bu belgeyi bir taahhütname haline getirmek için yeterli olmayacağı, vergilemede tipiklik ilkesi, bir konuda vergileme yapılabilmesi için ekonomik yaklaşım ilkesince vergi konusunun (uyuşmazlık konusu olayda kâğıdın) yeterince tipik olması gerektiğini, kendinde saklı bir taahhüt bulunmayan, bir taahhüt yaratmayan, var olan bir taahhütü hatırlatan garanti belgesinin Damga Vergisi kanununda düzenlenen ve vergiye tabi kılınan "taahhütname" başlıklı kâğıtlara yeterince benzemedikleri, lafzi yorumun

yanı sıra ruhi yorum yapılması gereğinin VUK Md. 3/A hükmü uyarınca olduğu, neticeten üzerinde her "taahhüt" kelimesi geçen her kâğıdın Kanunda geçen ve damga üzerinden damga vergisi alınması öngören "taahhütname" olarak kabul edilemeyeceği savunmalarını" ileri sürüyorlar.

Yargı Kararı ve Uyuşmazlığın Akıbeti

Vergi Mahkemeleri, bu uyuşmazlıkta, dava nedenleri doğrultusunda mükellefler lehine karar verdiler ve cezalı damga vergisi tarhiyatlarını kaldırdılar. Danıştay 7. Daire de

Detaylı bilgi için:

Çetinkaya Hukuk Ofisi |
www.cetinkaya.av.tr

Tel: +90 212 212 99 55
Fax: +90 212 212 79 71
Mecidiye Cad. Cevher Apt.
No: 3/6 Mecidiyeköy
34387 Şişli – İstanbul

Av. Oğuz ÇETİNKAYA |
oguzcetinkaya@cetinkaya.av.tr

Stj. Av. Ali Özgür KARA |
aliozgurkara@cetinkaya.av.tr

<https://www.facebook.com/CetinkayaHukukOfisi>

http://www.linkedin.com/company/cetinkaya-law-office?trk=hb_tab_compy_id_2305449

bu kabul kararlarını onadı. Diğer yandan 2004 yılında yapılan yasal değişiklik ile belli para içermeyen taahhütnamelerin damga vergisi kapsamından çıkarılması sonrasında, bu defa garanti belgesine işlenen satış faturasının seri numarasından hareketle belgenin "belirli meblağ içerdiği" ileri sürülmeye başlanmış, daha önce belli para içermeyen garanti belgeleri için ileri sürülen iddialar bu defa

anılan çerçevede yeniden öne sürülmeye başlanmıştır. Gelir İdaresi Başkanlığı'nın, mükelleflerin garanti belgesine bağlı satışlarının toplamı üzerinden nispi damga vergisi ödenmesini gerektirecek (bugün itibarıyla garanti belgesine bağlı toplam satış tutarının binde 8,25'i) bu iddiası çerçevesinde nasıl hareket edeceğini zaman gösterecek.